

עת"א 25461/05/17 - יצחק ברקוביץ' נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 25461-05-17 ברקוביץ'(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	יצחק ברקוביץ' (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שלא להעבירו לבית כלא אחר במרכז הארץ וכן לגבי תנאי החזקתו בכלא המוגדרים על ידו כ"תנאים מחפירים".

נימוקי הבקשה:

- א. העותר, שנעצר במסגרת החלטה למעצר עד תום ההליכים יחד עם 8 עצורים נוספים, התגורר בעיר רחובות. משפטו מתנהל בבתי המשפט בראשון לציון וברחובות, הרחק ממקום כליאתו.
- ב. ההחלטה המנהלית בלתי סבירה, שכן היא מטילה על בני משפחתו של העותר וגם על באי כוחו עומס בלתי רגיל המקשה על הביקורים וכן מקשה על באי כוחו להגיע אליו לביקורים ולניהול תקין של המשפט.
- ג. תנאי החזקתו במעצר אינם הולמים. אין בתאו מכשיר טלוויזיה וכסאות ישיבה. תא השירותים נמצא מחוץ לתא.

נתונים אישים של העותר והמעצר

העותר הינו עצור עד תום ההליכים לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה, חבלה גופנית חמורה וקשר לביצוע פשע. בנוסף לכך הוא בסטטוס של "אסיר", לאחר שנשפט לעונש מאסר של חודשיים ימים שמנינם מסתיים ביום 6.7.17.

כתב תשובה

מקום החזקתו של אסיר/ עצור, נתון לשיקול דעת הגורם המנהלי והארגוני שבפניו עומדים מגוון רחב של שיקולים.

בניגוד לנטען על ידי העותר בעתירה שלא נתמכה בתצהיר, עולה מהתייחסות קצינת האסירים של כלא צלמון, אשר צורפה כנספח לכתב התשובה, כי העותר מוחזק באגף הקליטה של כלא צלמון כאשר בתאו מותקנים טלוויזיה ומאוורר. בתוך התא נמצא גם תא שירותים.

נעשה ניסיון לשלב את העותר באגף העצורים, אך בתגובה התבטא העותר כי שילובו בתא העצורים יוביל לאירוע שלילי.

לאור מאפייני העותר, החמ"ן השלילי וההמלצה של גורמי המודיעין, וכן העברת מצב של היחידה, הוחלט להחזירו לאגף הקליטה על מנת למנוע ולסכל אירועים שליליים.

דין:

עיינתי בכתב האישום, ממנו עולה כי העותר איננו רק הראשון בסדר הכרונולוגי של רשימת שמונת הנאשמים שבכתב האישום, אלא כפי שמצוין בחלק הכללי של כתב האישום, הינו המחליט, הקובע והנותן הנחיות לשאר הנאשמים שהיו במועד הרלבנטי להגשת כתב האישום, אסירים.

חוות הדעת השמורה של שב"ס (מסמך מזהה 2528301), מצביעה על התנהלות והתבטאויות חמורות ושליליות של העותר ועל המסוכנות הנשקפת ממנו.

עיינתי גם בדוח הסודי עליו חתום רמ"ח הערכה ומחקר בחטיבת המודיעין של שב"ס המצביע על "בכירותו, מעמדו ומסוכנותו" של העותר, כמו גם המספר הרב של הפרשיות והאירועים השליליים בהם הוא מעורב והיקף הסכסוכים; (במיוחד אפנה לכתוב בפסקאות המודגשות).

לדוח הסודי מצורף נספח ובו פירוט הידיעות השונות המתייחסות לעותר.

לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית.

לאסיר אין זכות קנויה לגבי מקום הכליאה שלו. נקודת המוצא היא שההחלטה לגבי מקום הכליאה או העברה לבית סוהר אחר איננה פוגעת בזכות היסוד של האסיר. (רע"ב 8126/10 מג'אדבה נ. מדינת ישראל, רע"ב 6223/15 בן יששכר נ' מדינת ישראל, רע"ב 846/17 דוד אטיאס נ. שב"ס, החלטה מיום 18/04/17).

סעיף 12 לפקודת בתי הסוהר מקנה לנציב סמכות שבשיקול דעת להורות על מקום כליאה/העברה של אסיר. ביסוד שיקול הדעת הארגוני/מנהלי של שב"ס עומדים מגוון רחב של שיקולים. ההלכה היא, ככלל, אל לו לבית המשפט להתערב במתחם זה.

שיקולי נוחות של אסיר ומשפחתו אינם משמשים בדרך כלל כשיקול רלבנטי. (ראה רע"ב 8126/11) שם מציין בית המשפט **"...די אם אציין כי המרחקים במדינתנו אינם כה משמעותיים"**.

בארצנו "הקטנטונת" המרחקים אינם כה רבים, כך שאינני מוצא כמוצדקת את הטענה בדבר הקושי לגבי ביקורי המשפחה ומפגש עם עורכי הדין.

המידע המודיעיני והדוח הסודי מהווים שיקול נכבד המצדיק את העמדה של הרשות המנהלית.

באשר לטענות בדבר תנאי הכליאה, מקובלת עלי קביעתה של קצינת האסירים, כמפורט בהתייחסותה, כי העותר זוכה לתנאי כליאה שוויוניים כמקובל, בניגוד לטענתו.

אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ז, 29 יוני 2017, בהעדר הצדדים.